

hvis Kjøb man eftertragtede; dog efter almindelig Handelsbrug maatte anses for nærmest til at gjøre et Forlangende. Dette vidner om; at selve Kommissionen opfatter sin Stilling paa den særegne Maade: „Lad saa end Uraadighedstilstanden, Falliten, eller hvad man vil kalde det, vare Menneskealder paa Menneskealder, naar blot efter Skiftekommissionens eget Skjøn den yderste Pris opnaas for hver Eiendom, der skal sælges, og naar blot det største Udbytte opnaas, saa har Kommissionen handlet rettelig imod Interessenterne.“ Seg for mit Vedkommende maa dog tilstaa, at jeg opfatter Sagen anderledes, og hvis Interessenterne bleve adspurgte, holder jeg mig overbevist om, at ogsaa de vilde opfatte Sagen anderledes, saaledes at det i Virkeligheden ikke kom an paa at faa det Yderste ud af Eiendommene, naar der paa den anden Side kunde opnaas dette, at selve Foreningen kunde komme til Selvraadighed over sit Eie. Saa-danne Banffeligheder ved selve Administrationen foretages end yderligere derved at selve Administrationen ikke engang er fuldstændig i Sammenligning med den Skiftekommission, der i sin Tid, i 1861, blev indsat. Der blev dengang udnaevnt 3 Medlemmer, hvoraf det ene Medlem, en Syde, bosiddende i Sjælland, er udraadt — jeg skal ikke omtale af hvilken Grund — og der er Ingen kommen istedetfor ham. Kommissionen bestaar nu af 2 her i Kjøbenhavn bosiddende Medlemmer, hvoraf den ene er den beskiftede Formand. Deraf bliver intildertid Følgen ligefrem den, at i Tilfælde af Meningsulighed bliver Formandens Stemme afgjørende, og det bliver altsaa ham — der maasse netop er mest interesseret i at holde konservativt paa den bestaaende Tilstand — der i Virkeligheden faar den afgjørende Stemme. En Afviselse fra ham vil høist føre til, at der i det foreliggende Tilfælde Intet besluttet. Det er atter, forekommer det mig, en Brosthouden af selve Foreningens Interesser. Nu kan den ærede Indenrigsminister spørge mig: Ja, hvad er det da, man vil have gjort? Seg for mit Vedkommende siger, at Indenrigsministeren selv har et moralsk Ansvar, fordi det er Indenrigsministeriet, der

har bragt Foreningen ind i den Tilstand, hvori den er, undergivet selve Skiftekommissionen. Det bliver altsaa ogsaa Indenrigsministeriet selv, hvein det maatte paaligge at sørge for at bringe deene i Virkeligheden kun paa sin egen Villie bestaaende Kommission til en Ende, og det synes ogsaa at være erkjendt i det i sin Tid udstedte Kommissorium, at Indenrigsministeren vil have Indseende og forbeholde sig at udøve en Virksomhed i den Henseende, idet det deri er bestemt, at der hvert Kvartal — tror jeg det er — skal indgives en Beretning om Foreningens Status og Tilstand. Disse Indberetninger, som jo maatte give Ret til, til enhver Tid at forlange en yderligere og fuldstændigere Underfølgelse af Foreningens Sager, syntes mig i sin Tid at indeholde et Løfte for Interessenterne om, at Indenrigsministeren vilde være den virkelige Bærge for deres Interesser og i Virkeligheden ogsaa have Indseende med, at selve Kommissionens Virksomhed ikke gik ud over den tilbørlige eller absolut nødvendige Tid; det synes mig, at det fra Indenrigsministeriets Side er anerkjendt, at det vil forbeholde sig at gjøre Skridt, naar fornødent gjøres. Hvilke Skridt vil der da være at gjøre? For mit Vedkommende skal jeg ikke foregribe, hvilke andre og maasse endnu kraftigere Skridt den høitærede Minister kunde og vilde anvende; men der forekommer mig i alt Fald at være en Mulighed aaben, naar den høitærede Minister nogenkunde vil anerkjende det, som er Hovedgrundlaget for min Betragtning, nemlig at Foreningen ikke behøver mere at være under Kommissionens Administration — der synes mig da at være det Skridt at gjøre, at Indenrigsministeren giver selve Interessenterne en Leilighed til at være med. Ved enhver anden privat Skiftebehandling har dog den Vedkommende, hvis Bo er under Skiftebehandling, et stadigt Indseende i sit Bos Affære. Han har ogsaa en vis Virksomhed med Hensyn til at søge at ordne paa sine Sager, saaledes at han kan faa en Udjevnting med sine Kreditorer, og han har dernæst ogsaa en Ret til som Person at kræve selve Boet ekstraderet eller til at klage, hvis han finder, at Boets Behandling